

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
D E C I Z I E

26 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

în camera de consiliu, fără citarea părților, a examinat admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către avocatul Dragomir Aliona în numele petiționarului Russu Denis, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 octombrie 2020.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de recurs în anulare de la 14.12.2020 până la 26.05.2021.

a c o n s t a t a t :

1. Petiționarul Russu Denis a depus o plângere în ordinea art. 313 Cod de procedură penală împotriva ordonanței din 25.05.2020 emisă de procurorul-șef interimar al Procuraturii mun. Chișinău, oficiul principal Pascal Mihail, prin care a fost respinsă plângerea sa depusă împotriva ordonanței din 16.03.2020 emisă de procurorul Zamfirov Ruslan din cadrul aceleiași Procuraturi privind refuzul de a începe urmărirea penală și clasarea procesul penal nr. 24pr/20 din 24.02.2020, considerând-o ilegală.

2. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 06 iulie 2020, a fost respinsă ca neîntemeiată plângerea lui Russu Denis împotriva ordonanței din 25.05.2020 emisă de procurorul-șef interimar al Procuraturii mun. Chișinău, oficiul principal Mihail Pascal, prin care a fost respinsă plângerea sa depusă împotriva ordonanței din 16.03.2020 emisă de procurorul Ruslan Zamfirov din cadrul aceleiași Procuraturi privind refuzul de a începe urmărirea penală și clasarea procesul penal nr. 24pr/20 din 24.02.2020.

3. Nefiind de acord cu încheierea menționată, petiționarul Russu Denis a declarat recurs prin care a solicitat casarea încheierii instanței de fond și pronunțarea unei noi decizii, conform prevederile art. 449 alin. (1) pct.2) Cod de procedură penală prin care o să fie dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanța în alt complet de judecată din motivul expus în partea descriptivă a recursului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 octombrie 2020, a fost respins ca fiind nefondat recursul ordinar declarat, cu menținerea încheierii fără modificări.

4.1. În partea descriptivă a deciziei, instanța a indicat că, instanța de fond corect nu a stabilit faptul ilegalității ordonanței din 16.03.2020 privind refuzul în pornirea urmăririi penale din motiv că nu există faptul infracțiunii, precum și nu a stabilit faptul ilegalității ordonanței din 25.05.2020, întrucât la adoptarea acestor ordonanțe au fost respectate întocmai prevederile art. 19 alin. (3) și 254 alin. (1) Cod de procedură penală.

Legalitatea adoptării ordonanțelor de scoatere de sub urmărire penală poate fi supusă controlului judiciar doar în cazuri de excepție și doar sub aspectul încălcării unor drepturi procedurale. Instanța nu este competentă să examineze legalitatea acestor decizii sub aspectul temeiniciei lor și al probării, deoarece nu este competentă să se expună asupra fondului cazurilor respective. Or, instanța nu este competentă să constate fapte, competența ei este expres prevăzută în art. 41, 313 Cod de procedură penală.

Instanța de recurs, la fel ca și instanța de fond a ajuns la concluzia de respingere a plângerii că conținutul probelor acumulate este analizat detaliat și minuțios în textul ordonanței de refuz în pornirea urmăririi penale, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludentei, confirmă faptul că în plângerile sale Russu Denis nu face referire la vreun viciu fundamental sau dispariția cărorva circumstanțe care ar afecta soluția, mai mult petiționarul nu indică în mod expres care sunt acțiunile de urmărire penală care au fost omise de organul de urmărire penală a căror realizare ar asigura aflarea adevărului în această cauză, ci doar interpretări ale probelor administrate, în sensul favorabil petentului.

În conformitate cu art. 313 alin (5) Cod de procedură penală „(...) Constatând că actele sau acțiunile atacate au fost efectuate în conformitate cu legea și că drepturile sau libertățile omului sau ale persoanei juridice nu au fost încălcate, judecătorul de instrucție pronunță o încheiere despre respingerea plângerii înaintate. Copia de pe încheiere se expediază persoanei care a depus plângerea și procurorului”.

Analizând toate circumstanțele instanța de recurs a conchis că judecătorul de instrucție a emis o soluție corectă pe caz.

5. Decizia instanței de recurs ordinar este atacată cu recurs în anulare de către avocatul Dragomir Aliona în numele petiționarului Russu Denis prin care solicită casarea deciziei cu remiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță.

În motivarea recursului în anulare invocă că examinarea cauzei a avut loc cu încălcarea normelor procedurale, completul a fost schimbat și constituit cu încălcări procedurale, astfel recurentul susține că decizia contestată este una ilegală.

De asemenea, avocatul menționează dezacordul cu aprecierea probelor, în acest sens fiind necesară remiterea cauzei în primă instanța pentru a fi administrate și examinate probe noi.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat de către avocatul Dragomir Aliona în numele petiționarului Russu Denis în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, Procurorul General și adjuncții lui, persoanele menționate în art. 401 alin. (1) pct. 2) și 3), și în numele acestora, apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârilor judecătorești după epuizarea căilor ordinare de atac.

În corespundere cu prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală, cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă motivele recursului în anulare cu menționarea cazurilor prevăzute în art. 453 și cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate.

În temeiul art. 453 Cod de procedură penală, raportat la prevederile art. 6 pct. 44), 22 alin. (3) Cod de procedură penală, art. 4 al Protocolului nr. 7 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată.

Prin urmare, instanța de recurs remarcă faptul că, dreptul de a declara recurs în anulare, poate fi exercitat numai în privința hotărârilor judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac, reglementate de Capitolul IV, Secțiunea I și Secțiunea II ale Codului de procedură penală – adică calea apelului și recursului ordinar.

Analizând dispozițiile legale expuse mai sus în raport cu speța dată, rezultă că decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 octombrie 2020, adoptată în ordinea art. 447-449 Cod de procedură penală, nu cade sub incidența categoriilor de hotărâri irevocabile prevăzute la alin. (1) art. 452 Cod de procedură penală, ce pot fi contestate cu recurs în anulare la Curtea

Supremă de Justiție, iar recursul în anulare declarat împotriva deciziei nominalizate, este inadmisibil, deoarece o asemenea hotărâre nu este susceptibilă de a fi atacată cu recurs în anulare.

În consecință, având ca reper prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7), art. 453 Cod de procedură penală, Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursului înaintat, din motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 1), 453, 456 alin. (1) Cod de procedură penală,

d e c i d e:

inadmisibilitatea recursului în anulare, declarat de către avocatul Dragomir Aliona în numele petiționarului Russu Denis, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 octombrie 2020, pe motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **30 iunie 2021**.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Ion Guzun

Liliana Catan